

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET
HETILAPJA – IV. ÉVFOLYAM – 32. SZÁM, 2011. AUG. 7.

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jóllehet a nyári szabadságok idejét éljük, mégsem tudom elképzelni rólatok, hogy ölbe tett kézzel, semmittevással töltitek el azt. Az irodában halmozódó papírkupacok, elintézetlen emailek, ott-hon pedig az edény, vasalatlan ruha és a piszkos padló ugyanúgy vár ránk mint máskor, nem tisztelve a tényt, hogy nyáron mindenki lazítani szokott. Naponta ugyanúgy kimerülve és olykor azzal a

Amikor továbbhaladtak, betért egy faluba, ahol egy Márta nevű asszony a házába fogadta. Volt ennek egy Mária nevű testvére, aki leült az Úr lábához, és hallgatta beszédét. Márta pedig teljesen lefoglalta magát a sokféle szolgálattal. Ezért előállt Márta, és így szólt: „Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a szolgálatban? Mondd hát neki, hogy segítsen!” Az Úr azonban így felelt neki: „Márta, Márta, sok mindenért aggódsz és nyugtalanokodsz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle.”

Lk 10,38-42

szívünkben feltámadó érzéssel térünk nyugovóra: van-e ennek a küszködésnek értelme? Ilyen állapotban nem állunk messze a belső kiegészítől, és nemegyszer irigykedve hallgatjuk a tőlünk úgymond boldogabbakat, akik lelkesen mesélik, milyen nagyszerű volt szabadságuk alatt ott meg amott és milyen kiszolgálásban vagy kényeztetésben volt részük.

A mai történetben szereplő két nőtestvér helyzete valamit mondani akar nekünk erről a fáradozásról, kiüresedésről

és készen áll vigasztalást hozni szürke napjainkba, ahol azt hisszük, nincs más mint seprő, tűzhely, gyermekeink cívakodása, vagy számítógép és minket mobilon szüntelenül fársztó szolgálati beszélgetések.

I. MÁRTA

Az első érdekes személy – hozzánk talán közelebb álló – Márta. Márta ugyanis pontosan tükrözi felvázolt helyzetünket. Precíz, becsületes, nagyszívű asszony, aki nem akar szégyent vallani

mint vendéglátó háziasszony. Nem sajnálja kezét-lábát, az anyagiakat, csak hogy Jézus és a tanítványok előtt ne égjen és elégedettek legyenek vele. Mi tehát a gond Mártával, hiszen mindannyiunk példája lehet? A gond csak egy. Márta egyetlen mondatával elárulta magát: „Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a szolgálatban? Mondd hát neki, hogy segítsen!” Két nem helyénvaló dolog hangzott el. Márta szövé teszi Jézusnak, hogy nem

törődik eleget azzal, hogy ő mennyit dolgozik. A másik: megszegyeníteni próbálja testvérét, mintha ő lenne a leglustább ember a világon és általa nagyobbá akarja tenni magát Jézus szemében. A probléma az, hogy az ő saját választása volt ennyi munka elvállalása, önkéntesen túlterheli magát és most, mihelyt látja, hogy nincs ki értékelje, szinte megsértődve érzi magát és irigykedik testvéreire, aki az adott pillanatban Jézus nagyobb érdeklődését élvez. Az igazság az, hogy mi is hasonlót élünk át. Otthon magától értetődő a tiszta ruha, az elkészített vacsora, a megdolgozott fizetés felmutatása és sokszor az sem hangzik el, hogy köszönöm anya, apa, fiam, lányom. Márta hangjából irigység hangzik és az igazságtalanság érzete. Hát ki nem borulna ki! A válasz az, hogy mindenki. De miért? Mert így reagál minden átlagember. Azáltal, hogy az emberektől várjuk a dicséretet, önmagunkat állítjuk középpontba és elismerést várunk Istentől. Holott Jézus más tanítást adott nekünk, amely, valljuk be, egy kicsit nyugtalanító számunkra, azaz hogy ne várjuk a dicséretet: *„Azért tehát ti is, ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: Haszontalan szolgák vagyunk, azt tettük, ami kötelességünk volt.“ (Lk 17,10)* Ha Márta többször leült volna Jézus lábához, lehet hogy hozzá is eljuthattak volna ezek a szavak és másképp reagált volna... A másik dolog: Márta szemrehányást tesz Jézusnak, hogy „nem törődik“ azzal, amit csinál, ami történik. A mi szánk is kísértésben van hasonlót kiejteni. Szemrehányva Istennek, hogy fáradozásunkért nem va-

gyunk eléggé megjutalmazva, hogy magunk maradtunk a fárasztó helyzetben, holott a másik tévét néz vagy több pénzt kap fizetesként. Márta felelőssé teszi Jézust saját cselekvéseiért, pedig saját választása volt ez. Úgy mint mi is olykor felsóhajtunk: „Látod Uram, mennyi mindent tettem és még sincs rajta áldásod, mégsem intézed el, hogy értékeljenek, pedig érted teszem.“ Márta problémája tehát az elfáradtságból született frusztráció, irigység és elégedetlenség. A következő, még nagyobb problémája: nem észleli az előtte levő, magától kínálkozó másik lehetőséget...

II. MÁRIA

Milyen lehetőséget? Hát azt, amely a szeme előtt ül: Jézust. Nem nehéz nem észrevenni szemünk előtt Jézust, ha a fazékban fő a hús, ha gyerekeink kiabálnak, ha zúg a tévé, ha a számítógép képernyőjén összezavarodnak előttünk az excel táblázatban a számok, ha főnökünk szüntelen ide-oda küld miniket mindenféle megbízással... Jézus először is megcáfolja Márta szemrehányását, hogy Ő nem törődik Márta helyzetével: *„Márta, Márta“* – mintha sajnálatot hallanánk a hangjából, mintegy: *„szegénykém, szegénykém... „sok mindenért aggódsz és nyugtalanoksz.“* A vigasztalás ebben az, hogy ha más nem, Jézus MINDEN BIZONNYAL figyel, észreveszi fáradozásunkat. Jézus megértést tanúsít irántunk, Jézus szemmel kíséri harcainkat. Soha nem vagyunk egyedül fáradozásunkban, bármennyire is azt hisszük, hogy úgy van. Jézus azonban nem elégszik meg az-

zal, hogy csupán nekünk „drukkolva“ szemléljen minket, helyeselve tevékenységeinket. Ő gyógyulást kínál helyzetünkben. Mégpedig úgy, hogy rámutat Máriára. Mintha azt mondaná: „Márta, sok mindennel törödsz, de hol akarsz mindehhez energiát, belső erőt meríteni, ha nem ülsz le hozzám?“ Bizony, honnan akarjuk mi megtudni, hogy Jézus értékeli munkánkat, ha nem találunk időt megkérdezni azt Tőle? Hogy akarjuk kikerülni a szemrehányó beszédet, ha nincs időnk meghallgatni, miért fölösleges saját magunkat is mérgező, szemrehányó szavakat szánon kiejteni? Honnan akarjuk megtudni, mi valóban az az egy szükséges dolog, ami megmenti életünket, amikor kevésbé fontos dolgokban megfullasztjuk saját lelkünket? Mária nem lustálkodott, amint azt Márta hitte, hanem felismerte, hogy itt nem kevesebbről, mint az ÉLETRŐL van szó. Arról, amit nem vehetnek el tőle. A szomorú igazság ugyanis az, hogy bármiért fáradozunk, mindent elvehetnek tőlünk. Akár az új törvények, akár egy betegség, akár az emberek hálátlansága vagy irigysége, akár a halál. Jézus jól tudja, hogy ha mi emberek nem találunk időt erőt meríteni Tőle, bármit tehetünk, minden csak görcs lesz, hiányozni fog belőle az energia, az igazi értelem. Ha nem ülünk le Jézus lábához, képtelenek leszünk betölteni a páli tanítást: „*Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete!*“ (Fil 4,4) – mert nem fogjuk érteni, minek is kell örülnünk. Kitől tudjuk meg, ha nem kérdezzük meg Tőle, lábánál ülve, hogy csodálatos, szeretetreméltó lények

vagyunk, ha nem magától Jézustól? Emberektől bizony nagyon kevészer. Ha nem ülünk le Jézus lábához, aligha fogjuk érteni a kenyeret és a bort, amit úrvacsorakor magunkhoz veszünk, amint hallottuk is azt a felolvasott lekción, mert lelkileg eltompult értelmünk nem mást fog látni benne mint egy darabka ennivalót és egy korty italt, és az úrvacsorai intések csak a már betéve ismert liturgiai szószaporitássá válnak, jóllehet ezek a szavak a mi megmentésünkről szólnak, amire ugyancsak rá vagyunk szorulva.

Kedves testvéreim, a mai szolgálat nem másra akart buzdítani, mint arra, hogy igyekezzünk többet lenni Jézussal. Nem azért, mert ezt teszi a jó keresztyén, hanem azért, hogy végre megtapasztaljuk a feltöltődést, a vigasztalást, a megbizonyosodást, hogy Jézus készen állt és készen áll értünk mindenkor elmenni a végső határokig is: a halál mélységébe, a bűn irgalmatlanságába, a rossz lelkiismeret tűző kemencéjébe. Saját vére árán, saját fáradozása árán, saját szomorúsága árán, saját harca árán.

**Keressük hát Jézus
segítségével
azt az
EGY SZÜKSÉGES
DOLGOT.**

Ámen!

*(Elhangzott 2011. júl. 31-én,
az igét Šindelářová Alena hirdette.)*

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet (IT):

Vasárnap 17.00 órától. (Prága 1, Klimentská 18, 3. em. gyülekezeti terem.) Az IT idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Úrvacsora: Lapunk következő számaiban pontosítjuk.

Bibliára: Havonta egyszer istentisztelet helyett; a következő bibliára időpontját és témáját lapunk következő számaiban pontosítjuk.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkésznel lehet.

Házi IT, házi úrvacsora, lelkigondozói beszélgetés: a gyülekezet lelkészével egyeztetendő.

A lelkész elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: kedden 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Prága 2, Vocolova 3)

Pilzen: A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn: A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

KÖTŐJELES TÖRTÉNET

Két hete kritikus volt az idős páciens állapota. Az orvosok aggódtak érte, már rég be kellett volna következnie a javulásnak. Attól tartottak, hogy már mindent föladott az öregember.

A beteg is tudta, hogy a gyógyuláshoz vissza kellene nyernie az életkedvét, de akárhogyan is törekedett erre, nem sikerült. Ellenkezőleg, napról napra letargikusabbá vált. Imádkozó sóhaj szállt el ajkáról.

– *Uram, ha létezel, most mutasd meg hatalmadat, az én erőm kevés!...*

Pár nap múlva örömmel és nem kis csodálkozással konstataulta a vizitáló orvos, hogy jelentősen javult a páciens állapota.

– *Nagyszerű, végre túl vagyunk a nehezén. De meg nem tudnám mondani, hogy végül is melyik gyógyszer hatott...*

– *Pedig nagyon egyszerű – somolygott az öregúr. – Tegnapelőtt itt járt a kisunokám és azt mondta:*

– *Nagypapa, gyere már végre haza, ki-pukkant a biciklim gumija és senki sem tudja megcsinálni!*

(Martin Lienhard nyomán,
Hézsér Gábor válogatása)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) SOLACZPP